

Sant Andreu de Bellveí (església i rectoria)

Calders

Ubicació

Comarca: Moianès
Emplaçament Des del mas Comelles cal seguir un camí vora el riu.

Coordenades:

Latitud: 41.77075
Longitud: 1.99074
UTM Est (X): 416116
UTM Nord (Y): 4624816

Classificació

Número de fitxa 08034 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En ruïna
Protecció Inexistent
Número inventari PA: 16314
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 012A00039
Autoria de la fitxa Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dl., 26/04/1999 - 02:00

Descripció

Conjunt d'església i rectoria. L'edifici romànic original es troba actualment molt desdibuixat. Possiblement només en resta algun fragment de mur, avui tapat per l'arrebossat. L'edifici actual s'erigí posteriorment. L'església és a la part de llevant i es troba molt enrunada. Queden les parets laterals i l'absis (de forma trapezial), amb dos absis laterals. L'absis és fet amb aparell de millor qualitat (filades de carreus de forma més o menys quadrada), mentre que la resta de murs són de reble lligat amb argamassa. L'entrada a ponent és inexistent. La rectoria estava adossada a l'església per la banda de ponent. És un cos amb dues cambres cobertes amb volta. Una de més alta en forma de torre. L'edifici havia funcionat com a molí.

Observacions:

- Durant el treball de camp s'han identificat fragments de teula romana (tegula) i dolium entre el material de reble dels murs de l'església. Concretament, a la part de ponent dels dos murs laterals.
- Al costat de l'església, al cantó nord, hi havia el cementiri, del qual no se'n veuen rastres.

Història

Cal suposar un origen romà de l'assentament en aquest indret. Així ho fa pensar la troballa de material d'època romana utilitzat com a reble en els murs de l'església. Probablement es tractava d'un lloc de culte anterior al cristianisme o bé d'una petita vil·la. La primera notícia documental referida a l'església és el testament de Guillem Ramon, senyor de Calders, del 1105. El manteniment de l'església es costejava amb les donacions que feien els Calders així com els pagesos de la contrada. Des del segle XV fou sufragania de l'església parroquial de Calders. Ho va ser fins l'any 1875, encara que no es deixà de celebrar-hi la missa. Hi ha notícies documentals d'un altar dedicat a Sant Isidre i un altre a santa Maria Sassala, a més de l'altar major.

Bibliografia

- Calders, un municipi entre el Pla de Bages i el Moianès, pp. 62-64.
- Catalunya romànica, vol. XI, (Bages), Barcelona, 1984, p. 135.
- GAVIN, J.M. Inventari d'esglésies. Bages, vol V, Artstudi ed., Barcelona, 1979, p. 39.
- VILLEGAS, F. El romànic del Bages, ed. Sobrerroca, Manresa, 1982, pp. 59-60.

